

*Ἄν πῆ κανένας κῆ ἄλλην παρὰ σέβαν
ἀγάπησα ποιέ, 'πὲ ἀχ' τὴν μερριά μου'
'μὲ δίχως τὴν καρδιάν πῶς ν' ἀγαπήσῃ ;' (ποίημα κγ')*

Ὁ ποιητὴς τῶν ἐρωτικῶν αὐτῶν ἐξομολογήσεων εἶναι ἄγνωστος ¹. Φροντίζει ὅμως νὰ δώσῃ πληροφορίαν τινὰ περὶ ἑαυτοῦ μὲ τὸ πρῶτον ποίημα τῆς συλλογῆς του, καθορίζων ποῖον εἶναι τὸ οἰκόσημόν του :

*Διὰ σημαδίου ἔχω γλιόντα
'ς τὴν ὄχραν, ὅπ' ἐν γοιὸν ἄστρον,
πράσινον δέντρον σὰν κάστρον
πάντα στέκεται θωρῶνταν
μ' ὄρεξιν πάντες βιγλῶντα
τοῦ δέντρου τοὺς κλώνους χάσκει,
νὰ πηδήσῃ πάνω πάσκει
καὶ γι' αὐτὸν στέκει στεκόντα κ.τ.λ.*

Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ἦτο ἐκ τῶν εὐγενῶν ξένων τῆς Κύπρου· ὅτι δὲν ἦτο Ἑλλήν ἢ γηγενὴς καθορίζει ὁ ἴδιος ἐπανελλημμένως εἰς τὰ ποιήματά του, πότε ὀνομάζων ἑαυτὸν ξένον καὶ πότε ἀναφέρων περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἢ τῆς παραμονῆς του μακρὰν αὐτῆς.

Ἄγνωστος ἐπίσης—τοῦλάχιστον ἐπακριδῶς—εἶναι καὶ ὁ χρο-
νος κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφησαν τὰ ποιήματα ταῦτα. Πάντως ὅμως
οὗτος δὲν εἶναι ἀρχαιότερος τοῦ 15ου αἰῶνος ².

Περὶ τῆς Ξενιτείας. — Εἰς τὴν σειρὰν αὐτὴν τῶν λυρικῆς
φύσεως στιχοιργημάτων, τῶν ὁποίων κατὰ σύμπτωσιν οἱ ποιηταὶ

1.—Ὁ Κ. Σάθας εἰς Σ', Β'. σελ. ρμὲ ἀποδίδει ταῦτα εἰς τινὰ Ζαχαρίαν Βουστρώνιον, γράφων : « Ἐταρος Βουστρώνιος, ὁ Ζαχαρίας, ἀκμάζων ὅμοιος πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, συνέγραψεν εἰς κυπριακὸν ἰδιῶμα συλλογὴν ἐρωτικῶν ποιημάτων, ἀπομιμηθεὶς ἐν τοῖς πλείστοις τὸν Πητρᾶρχην. Οὐδεμίαν ὅμως μερτωρίαν προσάγει περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς βασιαιώσεως του, ὅτι ὁ Ζαχ. Βουστρώνιος ἔγραφε τὰ ποιήματα ταῦτα.

2.—E. Legrand, ὡς ἀνωτέρω σελ. LXV: « τὸ χειρόγραφον φαίνεται, ὅτι ἔγραψεν κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ὑπὸ Κυπρίου. Ἡ γραφή εἶναι ἀκριδῶς ἢ ἰδιόζουσα τῆς νήσου Κύπρου, παρομοία πρὸς τὴν τοῦ χειρογράφου τῶν Assises. — Ψυχᾶρης α', I, σελ. 8 : « Ὁ κῶδιξ ἔγραψεν προφανῶς κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, ἀλλὰ τὰ ποιήματα συντελέθησαν περὶ τὸ τέλος τοῦ 15ου ἢ τῆς ἀρχῆς τοῦ 16ου αἰῶνος.

